

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (ת"א) 3532-16

בבית הדין לעררים בתל אביב
בפני כב' הדיין מרט דורפמן

העוררים:
1. שמחה גרשון
2. סלאח א-דין טוגולי
ע"י ב"כ עו"ד תומר ורשה

נגד

המשיב:
משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה
ע"י הלשכה המשפטית, עו"ד צפנת גרנביץ

פסק דין

1. בפניי ערר אשר תוקף את החלטת המשיב מיום 16-09-27 לפיה דחה המשיב את בקשתם של העוררים לתחילת ההליך המדורג לפי נוהל הטיפול במתן מעמד לבני זוג של ישראלים, לרבות בני אותו מין (להלן – נוהל ידועים בציבור), וזאת בטענה כי לא הוכח כנות הקשר בין בני הזוג.
2. כרקע עובדתי קצר אציין כי העוררת 1 הינה אזרחית ישראלית, ילידת 1964. העוררת הינה אלמנה משנת 2006 ולה 2 בנים. העורר 2 הינו אזרח צ'אד, יליד 1980. הוא הסתגן לישראל דרך גבול עם מצרים בשנת 2008 ומאז מתגורר בארץ. נגד העורר הוצאו צווי הרחקה ומשמורת, הוא נעצר בעבר מספר פעמים ושוחרר. בקשתו למקלט מדיני נדחתה בשנת 2010.
3. לטענת העוררים הם הכירו בשנת 2009. בשנת 2011 הם פנו לראשונה להסדרת מעמדו של העורר מכוח קשר זה. לאחר מכן, היו פניות נוספות מטעם בני הזוג אל המשיב, אך כל פניותיהם נדחו. עוד יודגש, כי לפי טענתו של ב"כ העוררים, בשנת 2014 עברו בני הזוג להתגורר יחד, לאחר שווידאו כי בניה של העוררת ירגישו בנוח עם החלטה זו.
4. ביום 15-11-5 עברו בני הזוג ראיון לכנות הקשר. ביום 16-02-7 דחה המשיב את בקשת בני הזוג בטענה כי התרשמו באופן שלילי מכנות הקשר. ביום 16-02-28 הוגש ערר פנימי למשיב על החלטה זו. ביום 16-04-14 התקבלה החלטת המשיב

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

לפיה תיערך בחינה נוספת והעררים יזומנו לראיון נוסף. אכן, ביום 6-07-16 נערך ראיון נוסף וביום 3-08-16 ניתנה החלטת מרכזת מרשם ומעמד לפיה הבקשה מסורבת. בגין החלטה זו הוגש ערר פנימי, אך הוא נדחה בהחלטת מנהלת לשכת תל אביב מיום 27-09-16. מכאן הערר הנוכחי.

5. ב"כ העוררים ביקש לבטל את החלטת המשיב מיום 27-09-16 ולהורות למשיב להחיל על העוררים את ההליך המדורג בהתאם לנוהל ידועים בציבור. לטענתו, לכל הסתירות שעלו בראיון האחרון ניתנו הסברים. כמו כן, לאורך השנים בהם העוררים מנסים להוכיח את כנות הקשר ביניהם סופקו תמונות משותפות, מכתבים מבני משפחה וחברים. לדברי ב"כ העוררים, הרי משמעות דחיית בקשת בני הזוג, שמדובר כאן בזוג פיקטיבי, אך לא כך הם פני הדברים.

6. המשיב התנגד לקבלת הערר. לטענתו ההחלטה שהתקבלה הינה סבירה ומידתית ואין מקום להתערב בה. בראיון האחרון אשר נערך לבני הזוג ביום 6-07-16 עלו סתירות בגרסאות שנמסרו על ידיהם. אף מעבר לכך, לדבריה של ב"כ המשיב, במהלך השנים עניין העוררים נבחן שוב ושוב, אולם העוררים לא הצליחו לבסס התרשמות שאכן מדובר בקשר של ידועים בציבור המצדיק מתן מעמד לעורר בארץ.

7. הלכה ידועה היא כי בית הדין אינו יחליף את שיקול דעתו בשיקול דעת המשיב, אולם, כפי שנפסק כבר בעת"מ (ירושלים) 44387-03-10 יונתנוב ואח' נ' משרד הפנים/מנהל האוכלוסין: **"בהתקיים נסיבות מתאימות וכאשר בית המשפט מתרשם כי הנתונים לעניין כנות הקשר, שהוצגו בפני המשיב ובפניו מצדיקים בחינה נוספת ומעמיקה יותר, רשאי הוא להורות למשיב לבחון מחדש את החלטתו בעניין כנות הקשר, לאחר פרק זמן נוסף ולאפשר לבן הזוג הזד להישאר בישראל ולעבוד בה למשך אותה תקופה"**.

8. על כן, לאחר שקילת השיקולים הרלבנטיים, עמדתי היא כי המקרה שלפנינו הוא אחד המקרים בהם ראוי להורות למשיב לבחון מחדש את החלטתו בעניין כנות הקשר בין בני הזוג ולאפשר לעורר להישאר בארץ למשך אותה תקופה. אומנם, בראיון האחרון שנערך לבני הזוג עלו סתירות בגרסאותיהם, כאמור לעיל, אולם לאחר שקילת טענות ב"כ העוררים לעניין זה נראה כי קיים הסבר סביר לסתירות הנטענות על ידי המשיב. כך, לדוגמה, תשובת העורר לשאלה בעניין שמות בני המשפחה של העוררת. לדברי ב"כ העוררים, בתרבותו של העורר "שם משפחה" של אדם הינו "שמו של אביו". על כן, כאשר נשאל מה שמם של בני המשפחה ענה

מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

את "שם הפרטי" של אותו אדם ואת שמו של אביה של העוררת "חיים", וזאת במקום שם המשפחה של אותם אנשים. אומנם, תוצאות הריאיון האחרון אינן חד-משמעיות ויש חשד מסוים בדבר כנות הקשר. כך, לדוגמה, העוררים אינם מנהלים חשבון בנק משותף ואין להם תוכניות לעתיד. אך עדיין, לאחר בחינת מכלול הדברים, כולל עיון בריאיון האחרון בכללותו, סבורני כי תוצאותיה של החשדנות הבסיסית כלפי העוררים אינה יכולה להביא בהכרח למסקנה לפיה העוררים לא הוכיחו את כנות הקשר שביניהם. בנסיבות המקרה, וכשתוצאות הבדיקה אינן חד-משמעיות, יש צורך להוסיף ולבדוק.

9. לאור כל האמור לעיל, הנני מקבל את העתירה באופן חלקי ומורה למשיב ליתן לעורר אשרת עבודה לתקופה של שנה אחת. במהלך שנה זו המשיב יבחן את כנות הקשר בין העוררים בצורה מעמיקה יותר, ובמידת הצורך, גם באמצעות פנייה לממליצים של בני הזוג. במידה ויימצא כי הקשר בין בני הזוג הוא קשר של ידועים בציבור, וכמו כן יתמלאו כל יתר התנאים הנדרשים בנוהל, יחיל המשיב את תהליך הקבוע בנוהל ידועים בציבור על העוררים מתחילתו.

10. הערבות שהופקדו בתיק תישאר לעמוד על כנה גם במהלך השנה הקרובה.

11. בנסיבות המקרה, אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, 20 במרץ 2017, כ"ב באדר התשע"ז, בהעדר הצדדים.

מרט דורפמן, דיין
בית הדין לעררים